

۲۰۱۴/۰۷/۰۴

حفيظ الله خالد

کنار گذاشتن سازمان ملل از پروسه انتخابات یک اشتباه تاریخی!

هموطنان عزیز ما اطلاع دارند که در کشور ما هر باری که سازمان ملل بوسیله یک عده بمنظور منافع شخصی و گروهی از پروسه انتقال قدرت کنار زده شده مردم ما بهای سنگینی برای آن پرداخته اند این فاجعه بار نخست در سال ۱۹۹۲ بوقوع پیوست و آن زمانی بود که دفتر سرمنشی ملل متحد در کابل (اوسگاپ) و در رانس آن آقای بینین سیوان تبعه قیرس و فرستاده خاص سرمنشی آنوقت ملل متحد (آقای پطروس پطروس غالی) برای افغانستان و پاکستان بعد از تلاش های چندین ساله سرانجام توافق همه طرفهای ذیدخل در قضیه افغانستان را برای اجرای پلان پنج فقره ای ملل متحد و تشکیل یک شورای بیطرف حاصل نمود، این شورا که متشکل از ۱۶ نفر تکنوکراتها و افرادی بیطرف بود وظیفه داشت تا قدرت دولتی را تسلیم و زمینه را برای انجام انتخابات آزاد فراهم نماید.

در همان روزیکه قرار بود پلان پنج فقره ای ملل متحد برای انتقال مسالمت آمیز قدرت عملی گردد عده در هر دو طرف که منافع شخصی و گروهی خویشرا با عملی شدن طرح صلح ملل متحد در معرض خطر می دیدند به تخریب پلان صلح ملل متحد پرداخته و با این صدا که .. ملل متحد و خارجیها چکاره اند که برای ما حکومت بسازد؟ پلان صلح ملل متحد را که برای آن آقای بینین سیوان چندین سال تلاش نموده مسافرتها متعددی را به کابل، پشاور، تهران، روم، نیویارک اسلام آباد و مسکو انجام داده بود قبل از عملی شدن نقش بر آب نمود و نتیجه آن جنگهای تنظیمی بر سر قدرت، کشتار هزاران انسان بیگناه و ویرانی شهر کابل که همه مآخضرات تلخ آنرا تا کنون بیاد داریم. ... (1)

اگر انتقال قدرت در آنوقت مطابق به طرح ملل متحد انجام میگرفت، و اگر مجال عملی شدن پلان صلح ملل متحد داده میشد ببدون شک از ریختن خون هزاران انسان بیگناه، تخریب شهر کابل و نتایج فاجعه بار بعدی که سلسله آن تا کنون ادامه دارد جلوگیری بعمل آمده در وطن ما نیز مانند ده کشور دیگر در اروپای شرقی، آسیای مرکزی و کشور افریقای جنوبی که انتقال قدرت از رژیم های توتالیتر و اپارتاید به حکومت های منتخب مردم بطور مسالمت آمیز ببدون اینکه حتی بینی کسی خون گردد انجام گردیده ما امروز شاهد این همه بدبختی های مردم خویش نمی بودیم.

با گذشت بیش از دو دهه از آن فاجعه چنین بنظر میرسد که اشتباهات سال ۱۹۹۲ یکبار دیگر هنگام طرح قانون جدید انتخابات تکرار و اینبار صدای مخالفت با سازمان ملل و خارجیها از داخل ارگ ریاست جمهوری بلند شد. حقیقت اینست که اکثریت مردم بشمول نهاد های مدنی نمایندگان در شورای ملی با شناختی که از بافت کنونی جامعه و نیز تجارب تلخ کنار زدن ملل متحد از پروسه انتقال قدرت از گذشته در ذهن داشته، هنگام طرح قانون جدید انتخابات همه به یک صدا بر ضرورت نظارت قوی سازمان ملل، جامعه جهانی و موجودیت نمایندگان آن در کمیسیون سمع شکایت انتخاباتی تأکید داشته ولی متأسفانه جناب کرزی با سرتنبگی همیشگی شان هیچگونه وقعی به خواست نمایندگان مردم، جامعه مدنی و هزاران هموطن ما که مصرانه خواستار نظارت سازمان ملل از پروسه انتخابات بودند نه نهاده و در طرح قانون جدید از موجودیت نمایندگان ملل متحد در کمیسیون شکایت انتخاباتی جلوگیری نموده ولی در این روز ها که انتخابات به بن بست کشانیده شده و کشور عملاً بطرف یک بحران در حرکت است همه دست به دامن بیان کوبیش نماینده سرمنشی ملل متحد برای افغانستان آقای مایکل کوچ فرستاده دولت المان و جامعه بین المللی انداخته تا انتخابات کشور را ازین ورطه هولناک نجات دهند و عجیب اینکه خود آقای کرزی نیز که تا چندی قبل با هرگونه دخالت خارجی ها در پروسه انتخابات کشور مخالفت میورزید در این روز ها از پاه درمیانی آنها استقبال مینماید، بقول معروف گره یکه بدست باز میشد حالا باید بدهن باز گردد، وقوع یک چنین بحرانی در نبود نمایندگان سازمان ملل در پروسه انتخابات با توجه به بافت پیچیده جامعه و حساسیت های موجود تقریباً برای اکثر مردم قابل پیشبینی بود تنها این آقای کرزی بود که نمی خواست و یا نمی توانست آنرا درک نماید.

دقیقاً بعلت خطر وقوع چنین خطراتی در پروسه انتخابات کشور بود که نگارند در همان وقت منحصیث یک افغان عادی که مانند صدها هموطن دیگر خویش نگران اوضاع کشور بوده پیشنهادی را که بر ضرورت نماینده ملل

متحد در کار کمیسیون شکایت انتخابات تأکید داشت همزمان از طریق ایمیل به دفتر یوناما و سخنگوی آقای کرزی ارسال و نظر شخصی ام را تحت عنوان (پیشنهادی که آرزوی همه جوانب را برآورده میسازد) مطرح نموده در پیشنهاد این موضوع مطرح گردیده بود که با توجه به این امر که جناب کرزی به هیچ وجه حاضر نیست موجودیت خارجی ها را در کمیسیون انتخابات تحمل نماید لذا معرفی یک یا دو نفر مأمورین بین المللی افغانی الاصل سازمان ملل شاید یکی از راه های حل معضله باشد. دفتر محترم یوناما در پاسخ نوشت که براساس قانون جدید انتخابات تعیین کمیشنران ملل متحد بکلی منتفی گردیده، نامه مذکور بیودن کم کاست در اخیر این مقاله تقدیم میگردد.

به این ترتیب جناب کرزی نه تنها از موجودیت نماینده سازمان ملل در کمیسیون سمع شکایت انتخاباتی که میتوانست پروسه انتخابات را از داخل نظارت و مانع تقلب گسترده در پروسه انتخابات گردد، جلوگیری نموده بلکه زمینه ای آنرا مساعد نمود تا یکی از دوستان نزدیک وی در رانس کمیسیون مستقل انتخابات قرار گیرد، وقتی مصاحبه جناب داکتر نورستانی رئیس کمیسیون مستقل انتخابات را در مورد روابط وی با آقای کرزی که دو سال قبل انجام داده بشنویم، به روابط نزدیک ایشان با آقای کرزی پی برده، جناب نورستانی در مصاحبه خویش اظهار داشته که با آقای کرزی از دوران جهاد در پیشاور شناخت شخصی داشت، در سال ۲۰۰۲ هنگامیکه وی در امریکا اقامت داشت جناب کرزی بوی تیلفون و تقاضا بعمل آورد تا در ظرف سه روز خود را بکابل برساند. آقای نورستانی افزود که وی در پاسخ به جناب کرزی اظهار داشت که برای وی حد اقل یک هفته وقت داده شود تا برای برگشت بکابل آماده گردد اما جناب کرزی اصرار داشت که سعی نماید هرچه زودتر خود را به کابل برساند (مصاحبه متذکره در شبکه انترنت موجود بوده) ، با رسیدن وی به کابل بحیث شخص معتمد و دوست شخصی ابتدا وی بحیث رئیس دفتر، و بعداً به پست های کلیدی دیگری چون معین وزارت زراعت، معاون وزیر دفاع، و والی هرات عز تقرر حاصل نمود، بناء با داشتن همچو روابط تنگاتنگی با آقای کرزی منطقاً جناب نورستانی شخصی مناصبی برای پست کمیسیون مستقل انتخابات نبوده، بناء این همه اقدامات از ممانعت نماینده ملل متحد گرفته تا تعیین آقای نورستانی بحیث رئیس کمیسیون انتخابات و ساختن قصری مجلی در جوار ارگ ما را به این نتیجه میرساند که تشنجات کنونی در پروسه انتخابات ممکن است ماه ها قبل از طرف تیم ایشان جهت تداوم قدرت مهندسی گردیده باشد.

(1) نگارنده سه سال بحیث مامور رابط با دفتر انگومپ و اوسگاپ خدمت و شاهد تلاشهای صلح آقای بینین سیوان بوده ام.

پیشنهاد مورخه 2013/25/8 نگارنده در مورد ضرورت نمایندگان ملل متحد در کار کمیسیون سمع شکایات انتخاباتی.

پیشنهادی که آرزوی همه جوانب را برآورده میسازد:

به دفتر محترم ریاست جمهوری دولت اسلامی افغانستان ! دفتر محترم یوناما در کابل و کمیته محترم گزینش

اولتر از همه احترامات خویشرا تقدیم میدارم،
محترماً

طوریکه اطلاع دارند بعد از انتخاب رئیس و اعضای کمیسیون مستقل انتخابات اخیراً جناب رئیس جمهور افغانستان با صدور حکمی از کمیته گزینش خواسته است تا طی ده روز آینده، پانزده نامزد کمیسیون شکایات انتخاباتی را نیز بریاست جمهوری معرفی دارند، تا از میان آنها پنج نفر برای کمیسیون شکایات انتخاباتی تعیین گردند. یکی از موضوعات مورد اختلاف در رابطه به تعیین اعضای کمیسیون شکایات انتخاباتی که تا کنون وجود داشته، موجودیت یک یا دو نماینده جامعه بین المللی در ترکیب کمیسیون شکایات انتخاباتی بوده.

رئیس جمهور افغانستان جناب کرزی بار ها اعلام نموده است که وی وجود خارجیها را در کمیسیون شکایات انتخاباتی تحمل نخواهد کرد، در حالیکه ولسی جرگه، جامعه مدنی و اکثریت مردم کشور جهت شفافیت بیشتر در پروسه انتخاباتی وجود نماینده جامعه بین المللی را در ترکیب اعضای کمیسیون شکایات انتخاباتی لازمی دانسته و بارها نظر خویشرا از طریق رسانه ها اعلام نموده اند. به نظر نگارنده، برای حل این معضله راهی حل ساده وجود دارد که خواست همه جوانب را برآورده می نماید، یعنی هم خواست جناب کرزی را که با اشتراک خارجی

د پاپو شمیره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی

ها در ترکیب اعضای کمیسیون شکایات انتخاباتی مخالف بوده و در عین حال نظر ولسی جرگه و جامعه مدنی را که خواهان موجودیت نماینده و یا نمایندگان جامعه بین المللی در کار کمیسیون شکایات انتخاباتی اند.

راه حل پیشنهادی طوری است که دفتر محترم سازمان ملل در افغانستان (یوناما) با توافق دفتر محترم ریاست جمهوری افغانستان یک یا دو نفر از کارمندان بین المللی افغان خویشرا جهت همکاری با کمیسیون شکایات انتخاباتی به کمیته گزینش رسماً معرفی دارند، در صورت موجودیت موانع قانونی شاید بطور انفرادی نیز این کار ممکن باشد، چنانچه در مورد محترم داکتر نورستانی با وصف داشتن تابعیت خارجی وی اینکار صورت گرفت. با این شیوه از یکطرف نظر دولت که آرزو ندارد خارجی ها در کار کمیسیون انتخابات دخالت نمایند برآورده شده زیرا یونوما کارمند بین المللی، افغانی الاصل خویشرا به کمیته گزینش معرفی خواهند نمود، و از طرف دیگر دفتر سازمان ملل متحد در افغانستان (یونوما) بحيث یک ارگان فعال بین المللی در افغانستان که در تحولات سه دهه اخیر کشور نقش برآزنده داشته است خود را در پروسه انتخابات کشور سهیم خواهند پنداشت، همزمان به نظر جامعه مدنی کشور نمایندگان ملت و نیز احزاب و گروه های مخالف در مورد ترکیب اعضای کمیسیون شکایات انتخاباتی احترام گذاشته خواهد شد.

ببدون شک اشتراک ناظران و نمایندگان جامعه بین المللی در انتخابات آینده کشور وزنه و مشروعیت آنرا بمراتب بیشتر نموده، امروز حتی در کشور های مانند سوئیس، فرانسه، المان، و ایالات متحده که دیموکراسی در آن کشور ها نهادینه گردیده، مقامات انتخاباتی از ناظران و نمایندگان جامعه بین المللی دعوت بعمل می آورند تا در انتخابات آنکشور بحيث ناظر اشتراک نمایند. در کشور ما که تازه در این راه قدم گذاشته ضرورت وجود نمایندگان و ناظران بیطرف بین المللی در انتخابات بیشتر از هر وقت دیگر احساس میگردد، کنار گذاشتن سازمان ملل از پروسه انتخابات ریاست جمهور کشور در شرایطی که همه مصارف انتخابات کشور ما را که در نوع خود از پر هزینه ترین انتخابات جهان بحساب می آید بدوش دارد، شاید کارمنصفانه نباشد.

بالاحترام

حفیظ الله خالد

نوت: پیشنهاد فوق صرف نظر شخصی بنده را بحيث یک افغان مستقل انعکاس داده و همزمان از طریق ایمیل به ادرس دفتر محترم ریاست جمهوری و دفتر یونوما در کابل ارسال گردید، متأسفانه به نسبت عدم دسترسی آدرس ایمیل کمیته گزینش ارسال این پیشنهاد به آن کمیته محترم میسر نگردید.

Am 8/25/2013 11:46 AM, schrieb Nilab Mobarez :

برادر گرامی آقای خالد،

از نظر نیک شما نهایت ممنونیم. قابل یاد آوری است که اداره یوناما تصمیم مراجع قانون گذاری افغانستان را که قبلاً در رابطه به اعضای کمیسیون سمع شکایات تصمیم اتخاذ نموده و در قانون تشکیل و صلاحیت های کمیسیون درج است و موجودیت اعضای بین المللی را کاملاً رد نموده اند، رعایت مینماید. لهذا موضوع منتفی است. همچنان خدمت عرض میشود که یوناما کدام کارمند بین المللی افغان الاصل اصلاً ندارد. همه کارمندان داخلی ما دارای تنها تابعیت افغانی میباشند.

با عرض احترام

داکتر نیلاب مبارز سخنگوی یوناما

د پانو شمیره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په څیر و لولئ